

er det naturligt at slutte sig til Mindretallet; Justitsministeren har en anden Opfattelse af denne Sag. Det ærede Medlem anførte en anden Grund, som var den, at man ikke skulde forpøge Byrden for de Valgte, men skulde gjøre Raldet lettere for derved at vinde en større Tilgang; men jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at Bevæggrunden til at forandre 4 Aar til 6 Aar, Bevæggrunden til, at man har opstillet en syv-aarig Valgperiode, er Hensynet dels til, hvad der gjælder i Kongeriget's kommunale Forhold, og dels til, at Færøernes Lagthing kun samles een Gang om Aaret, og at det er erkjendt for at være meget ønskeligt, at de Mænd, der saaledes skulle varetage de vigtigste af disse Ders kommunale Forhold, maatte kunne faae Leilighed til at vinde noget større Erfaring til Bedste for Derne. Naar man hos os, hvor f. Ex. Aamtsraadene samles i det Mindste 4 Gange om Aaret, anser en lang Valgperiode for nødvendig, saa er det dog besynderligt, at man for Færøernes Vedkommende vil sige: 4 Aar ere en tilstrækkelig lang Valgperiode, uagtet Lagthinget som sagt kun samles een Gang om Aaret. Det ærede Medlem mente, at der heller ikke var nogen Grund til at gjøre Forandring i Lagthingets Sammensætning, idet det jo havde viist sig, at det nuværende Lagthing formentlig var sammensat paa en Maade, der maatte fremstilles som betryggende for Alle, selv om man nok saa meget maatte ønske de konservative Elementer repræsenterede eller noget lignende, og saa nævnte han dets Sammensætning. Foraa vidt han nu begyndte med at nævne 6 Kongsbønder og 2 Odelsbønder, ret som om han med „Kongsbønder“ forbandt Begrebet af noget meget stort, saa veed dog vel jagtens det ærede Medlem, at Kongsbønder paa Færøerne vel nærmest maatte sættes i Klasse med Fæstebønder paa Kongsfjorden, det vil sige, paa Domænegodset; men forøvrigt maa det ærede Medlem heller ikke glemme, at den Valgløve, der nu gjælder for Færøerne, er en anden end den, hvormed han vil lykfsaliggjøre dem, idet hin nemlig er indskrænket baade hvad Valgretten og hvad Valgbarheden angaar; hvorimod det ærede Medlem jo vil frigjøre dem for alle Baand, baade hvad Valgretten og Valgbarheden angaar. Og nu kommer jeg til det, hvormed jeg agter at slutte. Jeg skal ganske hensille til Folkethingets egen Afgjørelse, om det anser det for forpaaeligt ligeoverfor de Dnsker, der ere fremkomne fra Færøerne, at negte sit Mende til den Reform, hvormed der her er Spørgsmaal; men jeg maa protestere imod, at denne Forandring fremstilles, som om det var en Forandring til det Bærrer, en Forandring i tilbagegaaende Retning; thi man maa ikke overse, at det, som egentlig væsentlig og fornemmelig har givet Anledning til at ønske en Forandring i Valgene, netop er den Omstændighed, at man har villet give den

store Masse af Befolkningen en Valgret, som den nu ikke har. I det Dieblit, da det ærede Folkething tager det Ansvar paa sig at forkaste denne Lov, tror jeg ikke, at det vil blive Resultatet, at man kommer til at realisere for Færøernes Vedkommende den Ytring, der blev fremfat af det ærede Medlem for Veile Aamts 2den Valgfreds om, hvad der overhovedet vilde være det Rette i slige Repræsentationsforhold, men jeg antager, at Resultatet da vil være, at det bliver ved det Gamle. Den nuværende Tingenes Tilstand er imidlertid den, at en stor Del af Færøingerne efter de nugældende Valgretsbestemmelser ere udelukkede fra enhver Valgret. Man vil, som sagt, udvide Valgretten saaledes, at Alle faae Valgret, og det er kun i Forbindelse dermed, at man har villet sikke de mere konservative Elementer en Overvægt.

Bajer: Da jeg ved denne Sags første Behandling tillod mig at høre min ikke megtige Røst for at finde et Udtryk, der svarede til, hvad der nylig blev udtalt af det ærede Medlem for Veile Aamts 2den Valgfreds (Berg), var Grunden dertil den, at jeg, naar jeg har en ren og klar Overbevisning om en Sag, gaar aldeles ligefrem uden nogetsomhelst Hensyn. Det viste sig, at min ikke meget megtige Røst ved denne Leilighed ogsaa var en enlig Røst, men det glæder mig, at den i Dag har fundet Understøttelse. Den Lante, i Kraft af hvilken jeg har handlet, er den, at jeg mener, man skal gjøre imod Andre, hvad man ønsker, de skulle gjøre mod En selv, men det Lovforslag, her foreligger, er saaledes, at hvis det skulde angaa os og ikke Færøerne, vilde vi — jeg tror, jeg tør sige det om de Fleste, der ere her tilstede — neppe ønske det fremmet i den Stikkelse, hvori det foreligger. Den høitærede Minister har forsvaret den Grundsetning, hvorpaa Lovforslaget er bygget, med, at de konservative Elementer skulde repræsenteres, men det staar for mig som noget tvivlsomt, hvorvidt de konservative Elementer virkelig kunne siges at være Femtedelen, og det er den høistbestattede Femtedel, der skal vælge Halvdelen. Der kan aldrig komme noget rent Naturligt ind paa denne Maade. Hvis man sagde: „De konservative Interesser“, saaledes som man oftere siger, vilde det have staaet klarere for mig, at det ikke var rigtigt, men naar man siger: „De konservative Elementer“, indrømmer jeg, at der kan være nogen Berettigelse i, at ethvert forskjelligt Grundsyn bliver repræsenteret og kommer til sin Ret; det er kun tvivlsomt for mig, om dette virkelig betrygges paa denne Maade. Jeg kan ikke gaa med til nogen som helst Census paa Valgretten; bedre vilde jeg kunne gaa med til en Census paa Valgbarheden; men jeg ser overhovedet i en Census kun et Udtryk af det Materialistiske, thi jeg ser ikke nogen nødvendig Forbindelse mellem Formuen og konservative Likhøieligheder. Der findes vistnok